

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2005. gada 14. jūlijā *

Lieta C-40/03 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši EK Tiesas Statūtu 49. pantam, ko 2003. gada 29. janvārī iesniedza

Rica Foods (Free Zone) NV, Oranjestade (Aruba), ko pārstāv G. van der Vāls [*G. van der Wal*], *advocaat*,

prasītāja,

citi lietas dalībnieki tiesvedībā —

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv T. van Reins [*T. van Rijn*], pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja pirmajā instancē,

* Tiesvedības valoda — holandiešu.

Nīderlandes Karaliste, ko pārstāv H. Sevenstere [*H. Sevenster*], pārstāve, kas norādīja adresi Luksemburgā,

Spānijas Karaliste, ko pārstāv N. Diasa Abada [*N. Díaz Abad*] un D. Migels Munjoss Peress [*D. Miguel Muñoz Pérez*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

personas, kas iestājušās lietā pirmajā instancē.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermans [*C. W. A. Timmermans*], tiesneši R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], R. Šintgens [*R. Schintgen*] (referents), Dž. Arestis [*G. Arestis*] un J. Klučka [*J. Klučka*],

ģenerālvokāts F. Ležē [*P. Léger*],
sekretāre M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2004. gada 16. decembrī,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus tiesas sēdē 2005. gada 17. februārī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar savu apelācijas sūdzību *Rica Foods (Free Zone) NV* (turpmāk tekstā “*Rica Foods*”) lūdz Tiesai atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2002. gada 14. novembra spriedumu apvienotajās lietās *Rica Foods* un *Free Trade Foods*/Komisija (T-332/00 un T-350/00, *Recueil*, II-4755. lpp., turpmāk tekstā — “pārsūdzētais spriedums”), ar ko tā noraidīja prasītājas prasību atcelt Komisijas 2000. gada 29. februāra Regulu (EK) Nr. 2081/2000, ar ko ievieš aizsargpasākumus importam no aizjūras zemēm un teritorijām cukura nozares produktiem ar EK/AZT kumulatīvu izcelsmi (OV L 246, 64. lpp., turpmāk tekstā — “apstrīdētā regula”).

Atbilstošās tiesību normas

Cukura tirgu kopīgā organizācija

- 2 Ar 1999. gada 13. septembra Regulu (EK) Nr. 2038/1999 par cukura tirgu kopīgo organizāciju (OV L 252, 1. lpp.) Eiropas Savienības Padome kodificēja vairākkārt grozīto 1981. gada 30. jūnija Regulu (EEK) Nr. 1785/81, kas izveidoja šo kopīgo organizāciju (OV L 177, 4. lpp.). Šīs organizācijas mērķis ir Kopienas cukura tirgus kontrole, lai celtu Kopienas cukura ražotāju nodarbinātības un dzīves līmeni.

- 3 Atbalstu Kopienas ražošanai, nosakot garantētās cenas, ierobežo valsts ražošanas kvotas (A un B kvotas), kuras Padome, piemērojot Regulu Nr. 2038/1999, ir piešķirusi katrai dalībvalstij, kas savukārt tās sadala tālāk saviem ražotājiem. Attiecībā uz kvotā B ietilpstošo cukuru (saukts par "B cukuru") tiek piemērota augstāka ražošanas nodeva nekā attiecībā uz kvotā A ietilpstošo cukuru (saukts par "A cukuru"). Cukurs, kas saražots, pārsniedzot A un B kvotas, tiek saukts par "C cukuru", un to var tirgot Eiropas Kopienā tikai tad, ja tos nākamajā sezonā iekļauj A un B kvotā.
- 4 Izņemot C cukura eksportu, saskaņā ar Regulas Nr. 2038/1999 18. pantu eksportam ārpus Kopienas piemēro eksporta kompensācijas, kas kompensē starpību starp cenu Kopienas tirgū un cenu pasaules tirgū.
- 5 Cukura daudzumu, par kuru iespējams saņemt eksporta kompensācijas, un kopīgo gada kompensāciju apjomu nosaka Pasaules Tirdzniecības organizācijas nolīgumi (turpmāk tekstā — "PTO līgumi"), kuros Kopiena piedalās un kurus apstiprina Padomes 1994. gada 22. decembra Lēmums 94/800/EK par daudzpusējo sarunu Urugvajai kārtā (no 1986. gada līdz 1994. gadam) panākto nolīgumu slēgšanu Eiropas Kopienas vārdā jautājumos, kas ir tās kompetencē (OV L 336, 1. lpp.). Vēlākais, sākot ar 2000./2001. tirdzniecības gadu, eksportējamā cukura, par kuru pienākas kompensācijas, daudzums un kopīgais kompensāciju apjoms bija jāprobežo ar 1 273 500 tonnām un 499,1 miljoniem euro, kas ir samazinājums attiecīgi par 20 un 36 %, salīdzinot ar 1994./1995. tirdzniecības gada rādītājiem.

Aizjūras zemju un teritoriju asociācijas režīms ar Kopienu

- 6 Saskaņā ar EKL 3. panta 1. punkta s) apakšpunktu, "lai izvērstu tirdzniecību un kopīgi veicinātu ekonomisku un sociālu attīstību", Kopienas darbība ietver aizjūras zemju un teritoriju (AZT) asociēšanu.

- 7 Nīderlandes Antiļu salas un Aruba ir AZT sastāvā.
- 8 AZT asociēšanu ar Kopienu regulē EK līguma ceturrtā daļa.
- 9 Pamatojoties uz Līguma 136. pantu (jaunajā redakcijā pēc grozījumiem — EKL 187. pants), ir pieņemti vairāki lēmumi, starp kuriem ir Padomes 1991. gada 25. jūlija Lēmums 91/482/EEK par aizjūras zemju un teritoriju asociēšanu ar Eiropas Ekonomikas kopienу (OV L 263, 1. lpp.), kas saskaņā ar tā 240. panta 1. punktu ir piemērojams desmit gadu laikā, sākot ar 1990. gada 1. martu.
- 10 Vairāki šā lēmuma noteikumi ir grozīti ar Padomes 1997. gada 24. novembra Lēmumu 97/803/EK par starpposma grozījumiem Lēmumā 91/482 (OV L 329, 50. lpp.). Lēmuma 91/482, ko groza Lēmums 97/803 (turpmāk tekstā — “AZT lēmums”), spēkā esamība tika pagarināta līdz 2001. gada 28. februārim ar Padomes 2000. gada 25. februāra Lēmumu 2000/169/EK (OV L 55, 67. lpp.).
- 11 AZT lēmuma 101. panta 1. punkts nosaka:

“AZT izcelsmes izstrādājumi tiek ievesti Kopienā, tos neapliekot ar ievadmuitas nodokli.”

12 Šā lēmuma 102. pantā noteikts:

“Neskarot 108.b [pantu], AZT izcelsmes izstrādājumu importam Kopiena nepieņem kvantitatīvus ierobežojumus un citus pasākumus ar līdzvērtīgu iedarbību.”

13 Lai definētu šādas izcelsmes produktus un ar tiem saistītas administratīvās sadarbības metodes, šā lēmuma 108. panta 1. punkta pirmais ievilkums norāda uz Lēmuma II pielikumu. Saskaņā ar šā pielikuma 1. pantu izstrādājumu uzskata par tādu, kam ir AZT, Kopienas vai Āfrikas, Karību vai Klusā okeāna valstu (turpmāk tekstā — “ĀKK valstis”) izcelsme, ja tas tur ir vai nu pilnībā iegūts vai arī pietiekami pārveidots.

14 Šī II pielikuma 3. panta 3. punkts uzskaita darbības vai pārstrādi, kas tiek uzskatīta par nepietiekošu, lai piešķirtu izstrādājumam AZT izcelsmi.

15 Šā pielikuma 6. panta 2. punktā tomēr ir ietverti tā saucamie “EK/AZT un ĀKK/AZT kumulatīvās izcelsmes” noteikumi. Tajā noteikts:

“Ja izstrādājumi, kas pilnībā iegūti Kopienā vai ĀKK valstīs, tiek apstrādāti vai pārveidoti AZT valstīs, tie uzskatāmi par pilnībā iegūtiem AZT valstīs.”

- 16 Atbilstoši minētā pielikuma 6. panta 4. punktam EK/AZT un ĀKK/AZT kumulatīvās izcelsmes noteikumi ir piemērojami “visām apstrādēm un pārveidojumiem, kas veikti AZT valstīs, ieskaitot 3. panta 3. punktā uzskaitītās darbības”.
- 17 Ar Lēmumu 97/803 AZT lēmumā tika citastarp pievienots 108.b pants, kura 1. punktā noteikts: “[.] II pielikuma 6. pantā noteiktā ĀKK/AZT kumulatīvā izcelsme ir pieļaujama 3000 tonnām cukura gadā.” Lēmums 97/803 tomēr neierobežoja EK/AZT kumulatīvās izcelsmes noteikuma piemērošanu.
- 18 AZT lēmuma 109. panta 1. punkts Komisijai atļauj veikt “nepieciešamos aizsargpasākumus”, ja “[šā lēmuma] piemērošana rada nopietnus traucējumus Kopienas vai vienas vai vairāku dalībvalstu saimnieciskās darbības nozarē vai tā apdraud to ārējo finansiālo stabilitāti, vai [ja] rodas grūtības, kas var pasliktināt kādu Kopienas vai tās reģiona darbības nozari [.]”. Atbilstoši minētā lēmuma 109. panta 2. punktam Komisijai jāizvēlas “pasākumi, ar ko vismazāk tiktu traucēta asociācijas un Kopienas darbība”. Turklāt “šie pasākumi nedrīkst pārsniegt to, kas ir strikti nepieciešams, lai novērstu radušās grūtības”.

Aizsargpasākumi, kas veikti pret cukura un cukura un kakao maisījumu importu, kam piemērojama EK/AZT kumulatīvā izcelsme

- 19 Pamatojoties uz AZT lēmuma 109. pantu, tika pieņemta Komisijas 1999. gada 15. novembra Regula (EK) Nr. 2423/1999, ar ko ievieš aizsargpasākumus attiecībā uz cukuru, kas atbilst KN kodam 1701 un cukura un kakao maisījumiem, kas atbilst KN kodiem 1806 10 30 un 1806 10 90 ar izcelsmi aizjūras zemēs un teritorijās.

- 20 Ar šo regulu, kas piemērojama sākot ar 2000. gada 29. februāri, Komisija attiecībā uz cukuru ar EK/AZT kumulatīvo izcelsmi nosaka minimālo cenu režīmu un attiecībā uz cukura un kakao maisījumiem (turpmāk tekstā — “maisījumi”) ar AZT izcelsmi tā nosaka Kopienas uzraudzības procedūru saskaņā ar 308. panta noteikumiem Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2454/93 par dažiem noteikumiem Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas muitas kodeksa izveidi piemērošanai (OV L 253, 1. lpp.).
- 21 Pamatojoties uz AZT lēmuma 109. pantu, tika pieņemta Komisijas 2000. gada 29. februāra Regula (EK) Nr. 465/2000, ar ko ievieš aizsargpasākumus importam no aizjūras zemēm un teritorijām cukura nozares produktiem ar EK/AZT kumulatīvu izcelsmi (OV L 56, 39. lpp.). Ar šo regulu laika posmā no 2000. gada 1. marta līdz 2000. gada 30. septembrim EK/AZT kumulatīvās izcelsmes cukura produkti, kas atbilst KN kodiem 1701, 1806 10 30 un 1806 10 90, tika ierobežoti līdz 3340 tonnām.
- 22 Komisija, pamatojoties uz AZT lēmuma 109. pantu, 2000. gada 29. septembrī pieņēma apstrīdēto regulu.
- 23 No šīs regulas pirmā, ceturtnā, piektā un sestā apsvēruma izriet, ka:

“(1) Komisija ir konstatējusi, ka laikā no 1997. līdz 1999. gadam cukura (KN kods 1701) un cukura un kakao maisījumu, kas atbilst KN kodiem 1806 10 30 un 1806 10 90, imports no AZT ir stipri pieaudzis, jo īpaši EK/AZT kumulatīvās izcelsmes [cukurs un maisījumi]. Imports ir pieaudzis no nevienas tonnas

1996. gadā līdz pat 53 000 tonnām 1999. gadā. Saskaņā ar AZT lēmuma 101. panta 1. punktu attiecīgie izstrādājumi ir atbrīvoti no ievadumuitas nodokļa un uz tiem netiek attiecināti nekādi kvantitatīvie ierobežojumi.

[..]

- (4) Pēdējo gadu laikā Kopienas cukura tirgū ir parādījušies sarežģījumi. Šis ir pārpalikuma tirgus. Cukura patēriņš ir nemainīgs — aptuveni 12,8 miljoni tonnu. Saražots tiek aptuveni 14,3 miljoni tonnu gadā. Tādējādi līdz ar katru cukura importu attiecīgs daudzums cukura no Kopienas tiek eksportēts, jo to nevar realizēt [Kopienas] tirgū; kompensācijas par cukuru — noteiktu kvotu robežās — tiek maksātas no Kopienas budžeta (šobrīd aptuveni EUR 520 par tonnu). Tomēr kompensējamā eksporta apjomi ir ierobežoti ar Urugvajas kārtā noslēgto Lauksaimniecības nolīgumu un samazināti līdz 1 555 600 tonnām 1995./1996. tirdzniecības gadā un līdz 1 273 500 tonnām 2000./2001. tirdzniecības gadā.
- (5) Šie sarežģījumi var destabilizēt cukura KTO (kopīgo tirgus organizāciju). Attiecībā uz 2000./2001. tirdzniecības gadu Komisija nolēma Kopienas ražotāju kvotas samazināt līdz 500 000 tonnām [..]. Katrs papildu cukura un cukuru lielā koncentrācijā saturošu produktu imports no AZT prasis arvien vairāk samazināt Kopienas ražotāju kvotas un līdz ar to zaudēt ienākumu garantijas.
- (6) Līdz ar to pastāv sarežģījumi, kas var nodarīt kaitējumu Kopienas darbības nozarei. [..]”

24 Saskaņā ar apstrīdētās regulas 1. pantu:

“Attiecībā uz [AZT lēmuma] II pielikuma 6. pantā minētajiem EK/AZT kumulatīvās izcelsmes izstrādājumiem, uz ko attiecas KN kodi 1701, 1806 10 30 un 1806 10 90, šīs regulas piemērošanas laikā atļautais daudzums ir 4848 tonnas cukura.

Lai ievērotu šo ierobežojumu, attiecībā uz importējamiem izstrādājumiem, kas nav cukurs, tiek ņemts vērā tajos esošais cukura sastāvs.”

25 No minētās regulas astotā apsvēruma izriet, ka Komisija šo kvotu ir noteikusi 4848 tonnu apjomā un ņemusi vērā “attiecīgo produktu ilgādējā importa lielākos apjomus triju gadu laikā pirms 1999. gada — gada, kurā imports bija īpaši sakāpināts. Lai noteiktu vērā ņemamos cukura apjomus, Komisija ņēma vērā Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2000. gada 12. jūlija un 8. augusta rīkojumus lietās T-94/00 R, T-110/00 R un T-159/00 R, tomēr neatzīstot šos apjomus par pamatotiem. Tomēr, lai izvairītos no nevajadzīgām procedūrām un lai galu galā ieviestu attiecīgos aizsargpasākumus, Komisija attiecībā uz cukuru, kas atbilst KN kodam 1701, attiecībā uz 1997. gadu ņēma vērā 10 372,2 tonnas, un šis skaitlis ir vienāds ar *Eurostat* atzītajiem kopējiem EK/AZT un ĀKK/AZT kumulatīvās izcelsmes cukura importa apjomiem”.

26 Saskaņā ar apstrīdētās regulas 2. pantu, šīs regulas 1. pantā minēto izstrādājumu importam ir nepieciešama importa licence, ko izsniedz saskaņā ar *mutatis mutandis* piemērojamo 2.–6. pantu Komisijas 1997. gada 17. decembra Regulā (EK)

Nr. 2553/97 par noteikumiem, kas regulē importa licenču izsniegšanu attiecībā uz dažiem produktiem, uz kuriem attiecas KN kodi 1701, 1702, 1703 un 1704 un kurus kvalificē kā ĀKK/AZT izcelsmes produktus (OV L 349, 26. lpp.).

- 27 Visbeidzot, saskaņā ar apstrīdētās regulas 3. pantu tā stājās spēkā 2000. gada 1. oktobrī un bija piemērojama līdz 2001. gada 28. februārim.

Tiesvedība Pirmās instances tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 28 Ar Pirmās instances tiesā attiecīgi 2000. gada 27. oktobrī un 20. novembrī iesniegtajiem pieteikumiem *Rica Foods* un divas citas sabiedrības (turpmāk tekstā — “prasītājas”), kas ir AZT (Arubā un Nīderlandes Antiļu salās) dibināti cukura pārstrādes uzņēmumi, cēla prasību atcelt apstrīdēto regulu, no vienas puses, un prasību atlīdzināt iespējamo kaitējumu, kas radies šīs regulas [piemērošanas] rezultātā (lietas T-332/00 un T-350/00).
- 29 Ar Pirmās instances tiesas trešās palātas priekšsēdētāja 2001. gada 15. marta un 30. aprīļa rīkojumiem Nīderlandes Karalistei tika atļauts iestāties lietā T-332/00, lai atbalstītu *Rica Foods*, bet Spānijas Karalistei tika atļauts iestāties lietā, lai atbalstītu Komisiju lietās T-332/00 un T-350/00.
- 30 Savas prasības atbalstam *Rica Foods* atsaucās uz trim pamatiem, attiecīgi uz AZT lēmuma 109. panta 1. punkta pārkāpumu, samērīguma principa pārkāpumu un AZT saskaņā ar Līgumu piešķirto atvieglojumu režīma pārkāpumu.

- 31 Pirmās instances tiesa pēc tam, kad bija apvienojusi abas lietas, noraidīja tās kā nepamatotas.
- 32 Īpaši triju iepriekš minēto pamatu sakarā Pirmās instances tiesa pieņēma šādu lēmumu.

Par pamatu, kas izriet no AZT lēmuma 109. panta 1. punkta pārkāpuma

- 33 Pēc Pirmās instances tiesas domām, Kopienas iestādēm ir liela rīcības brīvība, piemērojot AZT lēmuma 109. pantu. Gadījumos, kas skar šādu rīcības brīvību, Kopienas tiesai ir jāizvērtē tikai tas, vai šīs rīcības brīvības izmantošanā nav pieļauta acīmredzama kļūda vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras, kā arī vai Kopienas iestādes acīmredzami nav pārkāpušas šīs rīcības brīvības robežas (Tiesas 2001. gada 22. novembra spriedums lietā C-110/97 *Nīderlande/Padome*, *Recueil*, I-8763. lpp., 61. punkts un tajā minētā judikatūra) (pārsūdzētā sprieduma 66. un 67. punkts).
- 34 Šajā gadījumā Pirmās instances tiesa ir atzinusi, ka aizsargpasākums attiecās uz AZT lēmuma 109. panta 1. punktā paredzēto otro gadījumu. Tā tomēr apstiprināja Komisijas izvirzīto argumentu patiesumu attiecībā uz ieviestā pasākuma attaisnojumu sakarā ar apstrīdētās regulas ceturto apsvērumu, saskaņā ar kuru pārpalikuma tirgū katra papildus importētā tonna izraisītu eksporta kompensāciju palielinājumu, kas savukārt pārsniegtu PTO nolīgumos paredzētās robežas (pārsūdzētā sprieduma 75.–86. punkts). Tiesa uzskatīja, ka šie argumenti, kopā ņemot, pierāda sarežģījumu pastāvēšanu šā noteikuma izpratnē (sprieduma 89.–103.punkts).

- 35 Pirmās instances tiesa pēc tam nosprieda, ka Komisija apstrīdētās regulas piektajā apsvērumā varēja pamatoti uzskatīt, ka EK/AZT kumulatīvās izcelsmes cukura un maisījumu importa režīms apdraud cukura tirgus kopīgās organizācijas stabilitāti (minētā sprieduma 104.–141. punkts).

Par pamatu, kas izriet no samērīguma principa pārkāpuma

- 36 Prasītājas iesniedza vairākus argumentus.

- 37 Pirmkārt, Padomei, pieņemot Lēmumu 91/482, bija jāņem vērā apstāklis, ka lauksaimniecības izstrādājumu importa no AZT dēļ var rasties papildu izdevumi Kopienas lauksaimniecības politikas budžetā. AZT lēmuma tiešas sekas būs importa apjomu pieaugums.

- 38 Šajā sakarā Pirmās instances tiesa atzina, ka apstāklis, ka importa apjomu pieaugums bija prognozējams jau 1991. gadā, nebija būtisks, lai izvērtētu, vai 2000. gada februārī ieviestais pasākums bija piemērots un samērīgs līdzeklis, lai novērstu sarežģījumus AZT lēmuma 109. panta 2. punkta izpratnē (pārsūdzētā sprieduma 147. punkts).

- 39 Otrkārt, prasītājas uzsvēra, ka Komisija neievēroja attiecīgā aizsargpasākuma pagaidu raksturu.

- 40 Šajā sakarā Pirmās instances tiesa ir atsaukusies uz Kopienas iestāžu plašo rīcības brīvību attiecībā uz AZT lēmuma 109. panta piemērošanu un nospriedusi, ka no 2000. gada 1. oktobra līdz 28. februārim piemērojamā apstrīdētā regula, “ar ko tika ierobežota cukura no AZT brīva pieejamība kopīgajā tirgū saskaņā ar šā tirgus situācijas noteiktiem ierobežojumiem, bet saglabāts atvieglojumu režīms attiecībā uz šiem izstrādājumiem atbilstoši AZT lēmuma mērķiem [...], bija atbilstošs pasākums Komisijas mērķu īstenošanai un ar to netika pārkāptas nepieciešamā robežas” (pārsūdzētā sprieduma 151.–153. punkts).
- 41 Treškārt, prasītājas pārmet Komisijai, ka tā apstrīdētajā regulā nav norādījusi iemeslus, kādēļ Regulā Nr. 2423/1999 noteiktā minimālā cena nav uzskatāma par piemērotāku, lai īstenotu noteikto mērķi.
- 42 Šajā sakarā Pirmās instances tiesa atsaucās uz to, ka prasītājas nenorādīja, ka “Komisija, ierobežojot EK/AZT izcelsmes cukura vai maisījumu importu Kopienā līdz 4848 tonnām apstrīdētās regulas piemērošanas laikā, ir veikusi pasākumu, kas ir acīmredzami nepiemērots, vai ka tā, pieņemot apstrīdēto regulu, ir acīmredzami kļūdaini izvērtējusi tai tolaik pieejamo informāciju”, un atzina, ka katrā gadījumā “ar Regulu Nr. 2423/1999 netika samazināts EK/AZT kumulatīvās izcelsmes cukura imports, un tādējādi var apšaubīt šajā regulā ietvertā pasākuma efektivitāti, proti, attiecīgā izstrādājuma minimālo importēšanas cenu” (pārsūdzētā sprieduma 156. un 157. punkts).
- 43 Ceturtkārt, prasītājas uzsver, ka, nosakot 4848 tonnu cukura ierobežojumu septiņu mēnešu laikposmam, ir pārkāpts samērīguma princips un ka, no vienas puses, aprēķinot šo kvotu, netika ņemts vērā 1999. gada imports un, no otras puses, iegūtais skaitlis nav izprotams un pieļauj tikai viena cukura pārstrādes uzņēmuma rentablu darbību.

- 44 Šajā sakarā Pirmās instances tiesa ir atzinusi, ka Komisija, kurai bija jāizšķiras starp divām atšķirīgām interesēm, varēja pamatoti, kā izriet no apstrīdētās regulas astotā apsvēruma, noteikt attiecīgo 4848 tonnu kvotu, pamatojoties uz lielāko attiecīgo izstrādājumu importa apjomu triju gadu laikā pirms 1999. gada, ņemot vērā EK/AZT izcelsmes cukura un maisījumu importa straujo pieaugumu Kopienā 1999. gadā, kas varēja nodarīt kaitējumu Kopienas cukura ražošanas nozarei (minētā sprieduma 164.–174. punkts).
- 45 Visbeidzot, prasītājas uzskata, ka apstrīdētās regulas 2. panta 3. punktā, kurā noteikts, ka “importa licences pieprasījumam jābūt pievienotai eksporta licences kopijai”, ir pārkāpts samērīguma princips.
- 46 Pirmās instances tiesa šo argumentu noraidīja ar pamatojumu, ka “ar šo noteikumu var garantēt, ka importa pieteikumi, kas iesniegti apstrīdētās regulas ietvaros, attiecas uz cukuru, kam patiešām ir EK/AZT kumulatīvā izcelsme” (pārsūdzētā sprieduma 176. punkts).

Par pamatu, kas izriet no AZT izcelsmes izstrādājumiem piešķirtā atvieglojumu režīma pārkāpuma

- 47 Šajā sakarā Pirmās instances tiesa ir atzinusi, ka, ieviešot aizsargpasākumu saskaņā ar AZT lēmuma 109. pantu, nav noticis AZT izcelsmes izstrādājumu atvieglojumu režīma pārkāpums, jo šā pasākuma mērķis ir novērst vai mazināt paredzamos sarežģījumus. Otrkārt, tā ir atzinusi, ka ar apstrīdēto regulu nav noteikti nekādi ierobežojumi attiecībā uz AZT izcelsmes cukura importu saskaņā ar parastajiem izcelsmes noteikumiem, ja šādi izstrādājumi pastāvētu (pārsūdzētā sprieduma 182.–190. punkts).

Apelācija

48 *Rica Foods* lūdz Tiesu:

- atzīt tās apelācijas sūdzību par pieņemamu;
- atcelt pārsūdzēto spriedumu un atzīt tās prasījumus pirmajā instancē.

49 Komisija lūdz Tiesu:

- atzīt apelācijas sūdzību par nepamatotu;
- piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

50 Spānijas Karalistes valdība lūdz Tiesu noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

51 Savas apelācijas sūdzības atbalstam *Rica Foods* iesniedza piecus pamatus, kas izriet no:

- AZT lēmuma 109. panta 1. punkta pārkāpuma sakarā ar to, ka Pirmās instances tiesa ir atzinusi Kopienas iestāžu plašo rīcības brīvību attiecībā uz šīs normas piemērošanu;

- pienākuma sniegt pamatojumu neievērošanas;

- AZT lēmuma 109. panta 1. punkta pārkāpuma sakarā ar to, ka Pirmās instances tiesa ir kļūdaini kvalificējusi “grūtības” un “sarežģījumus” šīs normas izpratnē, kā arī Komisijas minētos apstākļus attiecīgā aizsargpasākuma ieviešanas pamatojumam;

- AZT lēmuma 109. panta 2. punkta pārkāpuma;

- AZT piešķirtā atvieglojumu režīma pārkāpuma.

Par pirmo pamatu — AZT lēmuma 109. panta 1. punkta pārkāpumu — un attiecībā uz Kopienas iestāžu rīcības brīvības robežām

52 Ar pirmo pamatu *Rica Foods* argumentē, ka Pirmās instances tiesa, pārsūdzētā sprieduma 66. punktā atzīstot Komisijas plašās pilnvaras AZT lēmuma 109. panta 1. punkta piemērošanā, nav izpratusi šīs normas nozīmi. Faktiski šis pants, kurā ir noteikts izņēmums no lēmuma 101. panta 1. punktā minētā principa par aizliegumu uz AZT izcelsmes izstrādājumiem attiecināt ievadumtas nodokļus, ir interpretējams šauri.

- 53 Šajā sakarā saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru Kopienas iestādēm ir plaša rīcības brīvība attiecībā uz AZT lēmuma 109. panta piemērošanu (šajā sakarā skat. 1999. gada 11. februāra spriedumu lietā C-390/95 P, *Antillean Rice Mills u.c./Komisija*, *Recueil*, I-769. lpp., 48. punkts; iepriekš minēto spriedumu lietā *Niederlande/Padome*, 61. punkts, un 2001. gada 22. novembra spriedumu lietā C-301/97 *Niederlande/Padome*, *Recueil*, I-8853. lpp., 73. punkts).
- 54 Šādos apstākļos Kopienai tiesai ir jāizvērtē tikai tas, vai šīs rīcības brīvības izmantošanā nav pieļauta acīmredzama kļūda, vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras, kā arī, vai Kopienas iestādes acīmredzami nav pārkāpušas šīs rīcības brīvības robežas (skat. iepriekš minētos spriedumus *Antillean Rice Mills u.c./Komisija*, 48. punkts; C-110/97 *Niederlande/Padome*, 62. punkts, un C-301/97 *Niederlande/Padome*, 74. punkts).
- 55 Šādas Kopienai tiesas kontroles robežas ir jāievēro it īpaši, ja, kā tas ir šajā lietā, Kopienas iestādēm ir jāizvērtē dažādas intereses un ir jāizdara izvēle, pieņemot politiskus lēmumus, kas ir to kompetencē (šajā sakarā skat. 2000. gada 8. februāra spriedumu lietā C-17/98 *Emesa Sugar*, *Recueil*, I-675. lpp. 53. punkts).
- 56 Līdz ar to izriet, ka Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 66. un 67. punktā AZT lēmuma 109. panta 1. punktu ir interpretējusi pareizi.
- 57 Šīs normas atkāpes raksturs, kas izriet no tās būtības, nekādā veidā nemazina Komisijas rīcības brīvību, kad tai, pieņemot politiskus lēmumus, kas ir tās kompetencē, jāizvērtē atšķirīgas intereses.

58 Līdz ar to pirmais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par otro pamatu, kas izriet no pienākuma norādīt pamatojumu neievērošanas

59 Ar otro pamatu *Rica Foods* uzsver, ka pārsūdzētajā spriedumā ir pieļauta kļūda pamatojumā, jo Pirmās instances tiesa ir pamatojusi savu lēmumu, balstoties uz kļūdainiem vai neizprotamiem apsvērumiem, saskaņā ar kuriem:

— jebkurš cukura imports no AZT saskaņā ar EK/AZT kumulatīvās izcelsmes noteikumiem palielinātu cukura pārpalikumu Kopienas tirgū;

— šā papildu importa dēļ rastos papildu izdevumi Kopienas budžetā.

60 Pirmkārt, attiecībā uz pārsūdzētā sprieduma pamatojumu, ka EK/AZT kumulatīvās izcelsmes cukura imports izraisītu cukura pārpalikumu Kopienas tirgū, no pastāvīgās judikatūras izriet, ka Eiropas Kopienu Tiesa nav kompetenta atzīt faktus

vai principā pārbaudīt pierādījumus, ko Pirmās instances tiesa ir pieņēmusi šo faktu atbalstam. Ja šie pierādījumi ir atbilstoši iegūti un ir ievēroti vispārīgie tiesību principi un procesuālie noteikumi attiecībā uz pierādīšanas pienākumu, iesniegto pierādījumu izvērtējums ir jāveic Pirmās instances tiesai pašai (skat. it īpaši 1998. gada 17. decembra spriedumu lietā C-185/95 P *Baustahlgewebe*/Komisija, *Recueil*, I-8417. lpp., 24. punkts). Tādēļ šis izvērtējums, ja vien nav sagrozīta pati pierādījumu jēga, nav tiesību jautājums, kas jāpārbauda Kopienas Tiesai (skat. it īpaši 1998. gada 28. maija spriedumu lietā C-8/95 *New Holland Ford*/Komisija, *Recueil*, I-3175. lpp., 26. punkts; 2002. gada 7. novembra spriedumu apvienotajās lietās C-24/01 P un C-25/01 P *Glencore et Compagnie Continentale*/Komisija, *Recueil*, I-10119. lpp., 65. punkts, un 2003. gada 8. maija spriedumu lietā C-122/01 *T. Port*/Komisija, *Recueil*, I-4261. lpp., 27. punkts).

61 Izskatāmajā lietā Pirmās instances tiesa ir atzinusi:

- pārsūdzētā sprieduma 79. punktā, pamatojoties uz tās rīcībā esošajiem pierādījumiem lietā, ka Kopienas cukura tirgū bija pārpalikums;
- pārsūdzētā sprieduma 80. punktā, ka Kopienai bija pienākums importēt noteiktu daudzumu cukura no trešām valstīm, kas ir PTO nolīgumu dalībvalstis; un
- minētā sprieduma 81. punktā, ka šādos apstākļos, “ja Kopienas cukura ražošana nav samazināta, jebkāds papildu EK/AZT kumulatīvās izcelsmes

cukura imports palielinās cukura pārpalikumu Kopienas tirgū un radīšies subsidētais eksports”.

- 62 Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 82. punktā secina [..], ka “tādēļ, importējot jebkādu cukura daudzumu Kopienā, rodas atbilstošs daudzums Kopienas cukura, kuru tirgū nevar realizēt, un tādēļ tas jāeksportē”.
- 63 Ir skaidrs, ka Pirmās instances tiesas veiktā pārbaude attiecībā uz pārpalikumu Kopienas tirgū ir fakta vērtējums un tādēļ nevar būt apstrīdēta apelācijas tiesvedībā, jo apelācijas sūdzības iesniedzēja nav norādījusi, ka Pirmās instances tiesa, kā ģenerāladvokāts uzsvēris savu secinājumu 59. punktā, būtu nepareizi piemērojusi tai iesniegtos pierādījumus.
- 64 Otrkārt, attiecībā uz papildu izdevumiem no Kopienas budžeta, kas radušies EK/AZT kumulatīvās izcelsmes cukura importa dēļ, *Rica Foods* paskaidro, ka eksporta subsīdijas A un B cukuram tiek finansētas vienīgi no ražotāju iemaksām, kas tiek nodotas tālāk patērētājiem, un tādējādi attiecīgais imports neietekmē Kopienas budžetu.

65 Šajā sakarā pietiek konstatēt, ka pārsūdzētā sprieduma, ko daļēji apstrīdējusi *Rica Foods*, 99.–101. punktā Pirmās instances tiesa neuzskatīja, ka attiecīgais imports izraisītu papildu izdevumus no Kopienas budžeta. Faktiski pēc tam, kad tā

- pārsūdzētā sprieduma 99. punktā ir uzsvērusi, ka “apstrīdētajā regulā minētās grūtības faktiski ir EK/AZT kumulatīvās izcelsmes cukura vai maisījumu importa lielais pieaugums, pārpalikuma Kopienas tirgū izraisītais subsidētais eksports un pienākumi, kas izriet no PTO nolīgumiem”, un
- sprieduma 100. punktā atzinusi, ka “ņemot vērā pārpalikumu Kopienas tirgū, importētais AZT izcelsmes cukurs aizstās Kopienas cukuru, kuru ir jāeksportē, lai saglabātu kopīgā tirgus organizācijas līdzsvaru”,

Pirmās instances tiesa sprieduma 101. punktā ir atzinusi, ka “pat tad, ja Kopienas cukura eksportu lielā mērā finansētu Kopiena, nevis patērētājs, [...] ar PTO nolīgumiem ir ierobežotas eksporta subsīdijas, neskatoties uz to, kas galu galā sedz šo subsīdiju izmaksas, un ka katrs papildu imports pasliktina situāciju tirgū, kurā jau tā ir pārpalikums”.

66 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, otrais pamats ir jānoraida.

Par trešo pamatu, kas izriet no AZT lēmuma 109. panta 1. punkta pārkāpuma un attiecas uz jēdzieniem “grūtības” un “sarežģījumi” šīs normas izpratnē

- 67 Ar trešo pamatu *Rica Foods* uzsver, ka Pirmās instances tiesa ir kļūdaini kvalificējusi “grūtības” un “sarežģījumus” AZT lēmuma 109. panta 1. punkta izpratnē, kas ir apstākļi, uz ko atsaucās Komisija, lai attaisnotu apstrīdētās regulas pieņemšanu, t.i., palielināto EK/AZT kumulatīvās izcelsmes cukura un maisījumu importu Kopienā, Kopienas ražojumu pārpalikumu Eiropas Kopienas tirgū, no PTO nolīgumiem izrietošos pienākumus un sekas attiecībā uz kopīgo cukura tirgus organizāciju.
- 68 Pirmkārt, *Rica Foods* paskaidro, ka Pirmās instances tiesa ir sagrozījusi Komisijas iesniegtos attaisnojumus, pārsūdzētā sprieduma 89. punktā uzskatot, ka tā nekad nav apgalvojusi, ka ar katru no tās norādītajām grūtībām atsevišķi varētu attaisnot aizsargpasākuma ieviešanu, bet gan, ka — tieši pretēji — tās ir bijušas cieši saistītas.
- 69 No apstrīdētās regulas pirmā, ceturtā un piektā apsvēruma izriet, ka Komisija ir uzskatījusi, ka dažādo apstākļu kombinācija, proti, attiecīgā importa palielināšanās, pārpalikums Kopienas tirgū un eksporta subsīdiju pieejamība tikai saskaņā ar PTO nolīgumiem ir bijusi AZT lēmuma 109. panta 1. punkta izpratnē minēto grūtību pamatā. Līdz ar to Pirmās instances tiesai nevar pārņemt to, ka tā jebkādā veidā būtu sagrozījusi Komisijas izvirzītos attaisnojumus attiecīgā aizsargpasākuma ieviešanai.
- 70 Otrkārt, *Rica Foods* uzskata, ka bija iespējams paredzēt un — ar Kopienas likumdošanas palīdzību — pat vēlams, ka ar AZT lēmumu tiek panākts attiecīgā

importa pieaugums. Turklāt “grūtības” un “sarežģījumi”, uz ko atsaucās Komisija un ko atzina Pirmās instances tiesa, jau pastāvēja Lēmuma 91/482 pieņemšanas laikā vai, jebkurā gadījumā — 1997. gadā, kad tas tika grozīts. Pastāvēja ne tikai pārpalikums cukura tirgus kopīgās organizācijas kontekstā kopš 1968. gada, bet kopš tā laika daudzos gadījumos tika atļauti arī jauni izstrādājumi un imports.

71 Šajos apstākļos Pirmās instances tiesa nevarēja šos apstākļus atzīt par “grūtībām”, kas varētu izraisīt “sarežģījumus Kopienas darbības nozarē” AZT lēmuma 109. panta 1. punkta izpratnē.

72 Pirmās instances tiesa šajā sakarā pārsūdzētā sprieduma 91. punktā ir atzinusi, ka EK/AZT kumulatīvās izcelsmes cukura un maisījumu imports ir būtiski pieaudzis kopš 1997. gada, t.i., pēc tam, kad tika pieņemts Lēmums 91/482, vai 1997. gadā, kad tas tika grozīts.

73 Turklāt, pat ja būtu konstatēts, ka būtisks pieaugums ir bijis prognozējams vai pat vēlams laikā, kad ar Kopienas likumdošanu tika pieņemts Lēmums 91/482, tas pats par sevi neattur Komisiju uzskatīt, ka šis pieaugums, ņemot vērā pārpalikumu Kopienas tirgū un no PTO nolīgumiem izrietošos pienākumus, ir “grūtību” cēlonis AZT lēmuma 109. panta 1. punkta izpratnē, kā to norāda ģenerālvokāts savu secinājumu 81. punktā.

- 74 Līdz ar to, apstiprinot Komisijas nostāju pārsūdzētā sprieduma 91. un turpmākajos punktos, Pirmās instances tiesa ievēroja AZT lēmuma 109. panta 1. punkta piemērošanas jomu.
- 75 Treškārt, *Rica Foods* uzskata, ka pretēji Pirmās instances tiesas pārsūdzētā sprieduma 106. punktā atzītajam attiecīgā importa izraisītais ražošanas kvotu samazinājums nav samazinājis Kopienas ražotāju ienākumus. Faktiski vienīgais šāda samazinājuma efekts ir mudināt Kopienas ražotājus audzēt citas garantētajā lauksaimniecības shēmā ietilpstošas kultūras.
- 76 Pat ja Kopienas ražotāju iespējas pievērsties citu kultūru audzēšanai radītu šaubas Pirmās instances tiesas lēmumam pārsūdzētā sprieduma 104.–140. punktā par Kopienas darbības sarežģījumiem vai tai draudošiem sarežģījumiem, Tiesa uzskata, ka *Rica Foods* nav iesniegusi nekādus pierādījumus Pirmās instances tiesai, lai atbalstītu savus apgalvojumus, un ka līdz ar to Pirmās instances tiesa rīkojās pareizi, neņemot iepriekš minēto vērā.
- 77 Visbeidzot, *Rica Foods* uzskata, ka no AZT importētā cukura un maisījumu daudzumi, kas 1999. gadā bija 0,32 % (cukurs) un 0,102 % (maisījumi) no Kopienas ražošanas nozares, nevarēja izraisīt nopietnas grūtības kopējai cukura tirgus organizācijai. Pieņemot pretējo viedokli, Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.
- 78 Tiesa, kā tā noteikusi jau iepriekš minētā sprieduma *Emesa Sugar* lietā 56. punktā, atzīmē, ka jau 1997. gadā Kopienas biešu cukura ražošana pārsniedza Kopienā patērēto daudzumu; turklāt no ĀKK valstīm tika importēts niedru cukurs, lai apmierinātu šā izstrādājuma īpašo pieprasījumu, un Kopienai saskaņā ar PTO

nolīgumiem bija pienākums importēt noteiktu daudzumu cukura no trešām valstīm. Turklāt Kopienai bija arī pienākums subsidēt cukura eksportu, piešķirot eksporta kompensācijas šajos nolīgumos noteiktajos apmēros. Šajos apstākļos un, ņemot vērā AZT izcelsmes cukura importa pieaugumu kopš 1997. gada, Komisija drīkstēja uzskatīt, kā Pirmās instances tiesa pareizi ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 93.–96. punktā, ka jebkāds papildu daudzums cukura Kopienas tirgū, pat ja tas salīdzinājumā ar Kopienas ražošanas nozari būtuniecīgs, uzliktu Kopienai pienākumu palielināt eksporta subsīdiu apjomu iepriekš minēto apmēru robežās vai arī samazināt kvotas Eiropas ražotājiem, un ka šie pasākumi, kas ir pretēji kopējās lauksaimniecības politikas mērķiem, izraisītu tobrīd nestabilās cukura tirgus kopīgās organizācijas traucējumus.

79 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, trešais pamats ir jānoraida.

Par ceturto pamatu, kas izriet no AZT lēmuma 109. panta 2. punkta pārkāpuma

80 Ar ceturto pamatu *Rica Foods* apgalvo, ka Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 142.–177. punktā ir atzinusi, ka Komisija, ierobežojot EK/AZT kumulatīvās izcelsmes cukura un maisījumu importu līdz 4848 tonnām, ir ievērojusi AZT lēmuma 109. panta 2. punktā noteikto samērīguma principu.

81 Komisija, ņemot vērā intereses, kuras tai bija jāaizsargā, nespēja sniegt attaisnojumu attiecīgā importa ierobežojumu līmenim, jo šāds līmenis salīdzinājumā ar Kopienas

ražošanas nozari, importu un eksportu ir ļoti nepietiekams, lai AZT cukura ražotnēm piedāvātu pamatotas nākotnes perspektīvas. Neatzīstot uzliktā kvantitatīvā ierobežojuma, kas nebija saistīts piesauktajām ar grūtībām un sarežģījumiem, patvaļīgo un nepamatoto raksturu, Pirmās instances tiesa nav ievērojusi samērīguma principu.

82 AZT lēmuma 109. panta 2. punkts ir šāds:

“[...] Prioritāte ir piešķirama tādiem pasākumiem, kas vismazāk traucē asociācijas un Kopienas darbībai. Šie pasākumi nedrīkst pārsniegt radušos grūtību novēršanai nepieciešamā robežas.”

83 Kā Pirmās instances tiesa ir atzinusi pārsūdzētā sprieduma 143. punktā, samērīguma princips, kas ir viens no vispārīgajiem Kopienas tiesību principiem, nozīmē to, ka Kopienas iestāžu ieviestie pasākumi nedrīkst pārsniegt to, kas ir atbilstošs un nepieciešams, lai sasniegtu attiecīgajā likumdošanā noteiktos mērķus; ja ir iespēja izvēlēties starp vairākiem piemērotiem pasākumiem, jāizvēlas vismazāk apgrūtinošais, un tā izraisītie zaudējumi nedrīkst būt nesamērīgi ar sasniedzamo mērķi (1990. gada 13. novembra spriedums lietā C-331/88 *Fedesa* u.c., *Recueil*, I-4023. lpp., 13. punkts; 1994. gada 5. oktobra spriedums apvienotajās lietās C-133/93, C-300/93 un C-362/93 *Crispoltoni* u.c., *Recueil*, I-4863. lpp., 41. punkts; iepriekš minētais spriedums lietā *Antillean Rice Mills* u.c./Komisija, 52. punkts, un 2001. gada 12. jūlija spriedums lietā C-189/01 *Jippes* u.c., *Recueil*, I-5689. lpp., 81. punkts).

- 84 Attiecībā uz atbilstības šim principam tiesas kontroli jāpatur prātā, ka, tā kā Komisijai, cita starpā, bija plaša rīcības brīvība aizsargpasākumu jautājumos, šajā jomā ieviestā pasākuma tiesiskums var tikt ietekmēts tikai tad, ja pasākums ir acīmredzami nepiemērots attiecībā uz mērķi, ko kompetentā iestāde vēlas sasniegt — kā to pareizi atzinusi Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 150. punktā (iepriekš minētie spriedumi lietās C-301/97 *Nīderlande/Padome*, 145. punkts, *Fedesa u.c.*, 14. punkts, *Crispoltoni u.c.*, 42. punkts, un *Jippes u.c.*, 82. punkts).
- 85 Šajā sakarā Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 152. punktā ir atzinusi, ka “Komisija ir pamatoti uzskatījusi, ka grūtības, kas ietver Kopienas darbības sarežģījumus, pastāvēja apstrīdētās regulas pieņemšanas laikā”. Tā 156. punktā paskaidroja, ka prasītājas “nav pierādījušas, ka Komisija, ierobežojot EK/AZT kumulatīvās izcelsmes cukura un maisījumu importu līdz 4848 tonnām attiecībā uz apstrīdētās regulas spēkā esamības laiku, ir ieviesusi pasākumus, kas ir acīmredzami nepiemēroti, vai ka tā ir acīmredzami kļūdaini izvērtējusi tai apstrīdētās regulas pieņemšanas laikā pieejamo informāciju”.
- 86 Īpaši attiecībā uz minēto kvotu apstrīdētās regulas astotajā apsvērumā ir noteikts, ka šis skaitlis ir “attiecīgo izstrādājumu augstāko ikgadējo importa apjomu summa triju gadu laikā pirms 1999. gada — gada, kad imports uzskatāmi pieauga [..]”. Pēc tam, kad tā apstrīdētā sprieduma 165.–166. punktā bija pārbaudījusi Eiropas Kopienų Statistikas biroja (*Eurostat*) sniegto statistiku un Komisijas iesniegtos skaitļus, Pirmās instances tiesa 168. punktā atzina, ka Komisija ir pamatoti noteikusi 1999. gadu kā atsauces gadu kvotas aprēķināšanai. Šādu fakta vērtējumu nevar apstrīdēt apelācijas prasībā, ja nav notikusi Pirmās instances tiesai iesniegto pierādījumu sagrozišana.

- 87 Pārsūdzētā sprieduma 173. punktā Pirmās instances tiesa ir piebildusi, ka “Komisija ir ņēmusi vērā AZT cukura ražotāju intereses, galīgi nepārtraucot EK/AZT kumulatīvās izcelsmes cukura un maisījumu importu”, un ka “apstrīdētās regulas 1. pantā 4848 tonnu kvotu tā ir pamatojusi ar lielākajiem cukura un maisījumu importa apjomiem laika posmā no 1996. līdz 1998. gadam”.
- 88 Jāatzīst, ka *Rica Foods* nav iesniegusi nekādus pierādījumus, kas pamatotu to, ka Pirmās instances tiesa, atzīstot iepriekš minēto, nav ievērojusi samērīguma principu, ņemot vērā tiesas kontroles ierobežojumus jomā, kurā Komisijai ir jāizdara sarežģīta izvēle, izvērtējot atšķirīgas intereses.
- 89 Līdz ar to ceturtais pamats ir jānoraida.

Par piekto pamatu, kas izriet no AZT piešķirtā atvieglojumu režīma pārkāpuma

- 90 Ar piekto pamatu *Rica Foods* uzskata, ka, pārsūdzētā sprieduma 178.–191. punktā, neņemot vērā būtisko atšķirību, ko apstrīdētais aizsargpasākums ievieša starp izstrādājumu importu no ĀKK valstīm un vislielākās labvēlības režīma valstīm un pat dažām trešām valstīm, no vienas puses, un AZT izcelsmes izstrādājumu importu, no otras puses, Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi tām piešķirto atvieglojumu režīmu.

- 91 No pārsūdzētā sprieduma 178.–190. punkta teksta izriet, ka Pirmās instances tiesa ir ņēmusi vērā vairākus *Rica Foods* argumentus, jo tā ir paskaidrojusi, kāpēc ar apstrīdēto regulu ĀKK un trešās valstis nav nostādītas izdevīgākā stāvoklī no konkurences aspekta kā AZT valstis.
- 92 Pārsūdzētā sprieduma 183. punktā Pirmās instances tiesa atzīst, ka ar AZT lēmuma 109. pantu Komisija uzskatāmi tiek pilnvarota veikt aizsargpasākumus gadījumos, uz ko tas attiecas. Fakts, ka Komisija ir ieviesusi aizsargpasākumus attiecībā uz atsevišķiem AZT izcelsmes izstrādājumiem, negatīvi neietekmē šo izstrādājumu atvieglojumu režīmu, kas noteikts AZT lēmuma 101. panta 1. punktā. Aizsargpasākumam piemīt izņēmuma un pagaidu raksturs.
- 93 Turklāt, kā Pirmās instances tiesa ir atzinusi pārsūdzētā sprieduma 185. punktā, apstrīdētā regula attiecas tikai uz EK/AZT kumulatīvās izcelsmes cukura un maisījumu importu, un ar to netiek noteikti nekādi ierobežojumi attiecībā uz AZT izcelsmes cukura importu saskaņā ar parasto režīmu, ja šādi izstrādājumi pastāvētu.
- 94 *Rica Foods* apelācijas sūdzībā nenorāda, kāpēc šeit rezumētajā Pirmās instances tiesas pamatojumā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā.
- 95 Tā kā arī piektais pamats nav pieņemams, apelācijas sūdzība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

⁹⁶ Saskaņā ar Reglamenta 69. panta 2. punktu, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriezt *Rica Foods* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tai spriedums ir nelabvēlīgs, tad jāpiespriež tai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Saskaņā ar 69. panta 4. punktu, ko arī piemēro apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz iepriekš minēto 118. pantu, Nīderlandes Karaliste un Spānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

- 1) **apelāciju noraidīt;**
- 2) ***Rica Foods (Free Zone) NV* atlīdzina tiesāšanās izdevumus;**
- 3) **Nīderlandes Karaliste un Spānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.**

[Paraksti]